

אור הפרשה

י"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הרה"ג דניאל זר שליט"א

א' אלול תשפ"א • גליון 171 • פרשת שופטים

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
20:46	20:04	19:05	תל אביב
20:49	20:06	19:03	ירושלים
20:46	20:04	19:05	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הכנסת אורחים

אל ביתו של המגיד הנודע הגאון רבי שלום שבדרון זצ"ל, נכנס ביום מן הימים מקורבו, רבי אברהם טובולסקי, והביט בתמיהה במחזה המעניין. בצדו האחד של שולחן הסלון יושב רבי שלום, הוגה בתורה ושקוע בעומקה של סוגיא, ומעברו השני של השולחן, יושב יהודי עממי, וקורא פרקי תהלים בקול רם ובטון צורם במיוחד...

התפלא רבי אברהם לפשר המחזה, אך לא שאל דבר. כשנשנה הדבר במשך כמה ימים, פנה אל היהודי הזר וביקש להבין מה מעשיו כאן, מדוע הוא יושב בסלון ביתו של רבי שלום וקורא תהלים בקול כה גדול...

השיב הלה בגאווה גלויה: 'אני מחלק עיתונים, ומדי בוקר, בשעה שבע וחצי, אני כבר אחרי העבודה. חששתי שיהיה לי משעמם... הגיע רבי שלום, וביקש ממני לבוא לאכול ארוחת בוקר במחיצתו ולשבת לצדו לקרוא תהלים, כדי להנעים את האווירה בביתו, ובתמורה לשירות שאני מעניק לו - הוא משלם לי טבין ותקילין, אף שאני עושה לו הנחה...'.

הלא תבין כי בלעדיי, היה קשה לו לרבי שלום להעביר את הבוקר במחיצת ספריו בלבד. בזכותי נעים לו בביתו שלו! - סיים בטון בוטח ומאושר...

לפעמים יש אורחים, מסוגים שונים ומגוונים... לא תמיד קל לארח, לא תמיד קל להעניק ליהודי אחר נתח מהבית, חלק משעות העבודה... אבל הסיפור הזה, המופיע בספר 'קול חוצב', מלמדנו עד כמה כדאי וחשוב לארח גם אורחים מסוגים שונים, ועוד יותר חשוב - להעניק לאורחנינו את התחושה הטובה והנעימה כי הם מנעימים את זמננו. כך נכניס אורחים בצורה מושלמת, ונזכה בברכת שמים המתלווה לאורחים, במידה מושלמת ומלאה!

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש ה"שיבת המוסדות"

חודש אלול

חודש אלול הוא קרש קפיצה של עלייה לכל השנה כולה

באהבה, ויותר קל לשוב בתשובה בחודש אלול מאשר בכל השנה כולה. בחודש אלול אדם יכול להתחיל דף חדש, הוא יכול להחליט החלטות חדשות ולפתוח דלת חדשה, לאגור זכויות ליום הדין ולהבטיח את חלקו עם הצדיקים.

צדיקים היו מתפלצים מפחד הדין, רבי ישראל היה מתעלף משמע קול הקורא "אלול". אם הם כן - אנו צריכים למות. כמה תביעות יש עלינו, ח"ו, כמה חובות, כמה עיוותנו, כמה קלקלנו! כמה לשון הרע, רכילות, ראיות, או חילול שבת וגילוח בתער. איך אפשר לא לפחד.

בדורות קדומים, היו אומרים סליחות בבכיות נוראיות, בהתעוררות עצומה. מהסליחות לבד היה אפשר לשוב בתשובה שלמה. ומי היו? קדושי עליון! חסידים ואנשי מעשה! מלאכים! והכירו בליבם טינה ופחדו פחד. יודעים אנו רעדה מהי? בכיה מהי? ויש שאפילו פעם בשבוע אין להם זמן לומר סליחות.

אינך יכול לומר את כל הסליחות? תתחיל משהו, תאמר רבע שעה, חצי שעה. איך אפשר לחטוא ולא לבקש סליחה? **נורא ואיום הוא. איך מגיעים ליום הדין בלי פחד, באדישות.**

ומה לנו בראש השנה? תפוח בדבש? ראש כבש? בטנו הומה לו לקראת ראש השנה. עכשיו זה הזמן לתקן, אולי יש מי שנפגע ממך, הבט ימין וראה כמה עליך לשפר, שימו לבבכם על דרכיכם. אותי עזבו מקור מים חיים לחצוב להם בורות נשברים אשר לא יכילו המים. התורה הקדושה השבת קודש התפילין הם מעיין מים טהור. הרחוב הוא שאול תחתית, הישיבה הקדושה מצחצחת הנשמה, מטהרת הנפש, וזוכה אתה לראות מתיקות אורות עליונים.

באלול צריך לצאת משגרת החיים הרגילה, צריך ביקורת על כל צעד ושעל! איזה תפילין יש לי? תפילין מהבר מצוה, הנעליים גם מהבר מצוה?! איזה מזוזות? איך ברכת המזון שלך? שומע מוזיקה באמצע? חודש של ביקורת נוקבת. כמו שמפרש המסילת ישרים, פשפוש הוא לבדוק את המעשים כולם, משמוש הוא לבדוק את המעשים הטובים עצמם איך הם, גם את המצוות עצמם צריך לבדוק, את המעשים הטובים, שלא ידבק בהם שום סייג. חודש טוב ושבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

ששומעים את המילה "אלול" עובר זרם חשמל בגוף, התקופה החזקה ביותר בעולם הישיבות הקדושות, הוא ה"זמן" הזה, זמן אלול. ארבעים יום של עלייה, של שקידה בימים ובלילות, תענית דיבור, קבלת קבלות, מוסיפים מהחול אל הקודש, צועדים לקראת היום הגדול, ראש השנה.

אני קורא כאן לכל בחור ובחור, שנמצאים כאן וששומעים בליווי ובכל אתר, בואו לחודש אחד לשיבה, רחצו והזכו, ארבעים יום יהיו לך בסיס של כח לכל החיים שלך, מקורות עוצמה שאינם ניתנים לתיאור.

מראש חודש אלול עד יום הכיפורים, ארבעים יום רצופים אהבה לקב"ה, חיזוקים והתאמצות, ארבעים יום - אומר רבי אלימלך מליזענסק - **לא להם כח ליצור יצירה בנפש, להכות שורשים עמוקים בו.** מי שהתרגל במשך ארבעים יום לדבר מסויים, הדבר הופך להיות חלק מיצירתו, גם אם יתרגל לקום בשעה מסויימת במשך ארבעים יום יקנה את הדבר בקנין חזק. בואו לשיבה למשך ארבעים יום, תנו לנפשכם את המגיע לה!

צדיקים קדומים, היו שומעים את צעדי אלול, היו מורידים כנחל דמעות היו צדיקים שהיו מתעלפים מהפחד. והיו נשים שהתעלפו בהכרזת חודש אלול, והיו צועקים "מים".

למה? מה יש? כי נשמעים כבר צעדי של יום הדין. צועדים לקראת ראש השנה, בו נגזר על כל אדם וכל בריה, מה יהיה בסופה, בשנה הקרובה ולעתיד לבוא. מי יחיה לחיים טובים ולשלום, ומי חלילה לא, מי במים ומי באש, מי בחניקה ומי בסקילה. ובו יתבו הכל לחיים טובים: מי יעני ומי יעשיר, מי ישפל ומי ירום, מי ישקט ומי יטרף וינעו.

שנה שלמה נגזרת ביום ראש השנה, והחודש הזה קובע את היום הזה את ראש השנה. א"כ חודש זה גורלי לכל השנה כולה. בחודש זה הכרחי לחזור בתשובה שלמה לקבל קבלות, לתקן את מה שצריך לתקן.

רבי ישראל מסלנט מדמה את חודש אלול, לרכבת רכבת נוסעת אחת עשרה חודש ירידה תלויה, ובחודש אחד צריכה היא לעלות את כל שירדה באחת עשרה חודש. כך אדם, ירד אחת עשרה חודש ירידה אחר ירידה, שכחה אחר שכחה, הרגל רודף הרגל ועבירה עבירה - וצריך הוא בחודש אחד לעלות, בבת אחת. לחזור ולשוב לצור מחצבתו, לביתו - לקב"ה!

לכן, בגלל שהדבר לא קל, נתן לנו הקב"ה את חודש אלול, **שבו שערי שמים פתוחים** וכפי שכותב האריז"ל. בחודש אלול מי ששב בתשובה מקבלים אותו

ההקדשה השבועית

הוציטם את אהם לתקיים אלפי טלמי צארי המרשה להצלתהם או לעיני קדושתם ההקדשה עכשיו: 05-04-01-00-00

לייטמנט
ידן חיה בת הדס יוסי בן הלן צורי בן רחל דיזיה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה אלדד בן חוה ססיר בת עליזה לילך בת עליזה

לחובלנות
אסף בן חיה רוני בן דיה אלעד בן ענה אלדד בן ירדנה

לעילוי נשמות
שלמה בן ג'ון סניגלית בת חנה חן בן חיה שמעון בן יילנדה יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

מילים ששינו חיים

מועד לפורענות!

את ההתלבטות הקשה והגורלית, העוסקת בחיי אדם, הטילו בני הישיבה לפתחו של המשגיח, הגה"צ רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל. בטוחים בכח התורה העצום שפיעם בו, נשענים על קומתו הרוחנית הדגולה, פנו אליו בני הישיבה וביקשו את עצתו ותשובתו. האם לברוח להרים - להציל חיים, או להישאר במקום - ולקוות לטוב?

רבי יחזקאל כינס את בני הישיבה כולם, ונשא בפניהם שיחה נרגשת. הוא תיאר את ההתמודדות הקשה, הסביר את הצדדים לאשורם, למען יהיו ברורים צדדי ההתלבטות. ואז, פתח מדרש תנחומא בפרשת נח, והקריא מתוכו את הבטחת הבורא 'לא ימושו מפּיך ומפי זרעך...' - המבטיחה את המשך קיום התורה בעולם, כשהמדרש מתאר שבורא עולם קבע כי תמיד יישמע קול התורה בעולם, ובורא עולם ישמור את הישיבות בהן נישא קול התורה מכל משחית ופגע רע...

'זכינו' - הרעים רבי יחזקאל בקולו, ז'כינו שהישיבה מוגנת בכח אותה הבטחה של בורא עולם. אך הבטחה זו כוחה יפה כל עוד הישיבה מתקיימת, בלי שינויים, בלי תזוזות, בלי נדודים נוספים. אם ניטול את מקל הנדודים ונעבור כמה ימים ושבעות בדרכנו לכפרים, עד שנתמקם, עד שנתייצב - בינתיים הישיבה לא תתפקד, ולא נחסה תחת אותה הבטחה נצחית, חלילה!

לפיכך, המשיך רבי יחזקאל, 'דעתי היא להישאר כאן, כמו שאנחנו. כל עוד הישיבה חיה וקיימת ללא שינויים, פועלת כמימים ימימה, יש לנו הבטחה אלוקית המגינה עלינו. כל שינוי מסכן אותנו, מותיר אותנו ימים ארוכים ללא הגנה. הבה נמשיך במתכונת זו, כך אנחנו במרחב מוגן תמיד!' - קבע רבי יחזקאל, והותיר את כל בני הישיבה בפיות פעורים...

היה זה בשנות האופל, בעיצומה של מלחמת העולם השנייה. אירופה כולה בוססה באוקיינוס דם יהודי, ובני ישיבת מיר נמלטו על נפשם. גולה אחר גולה גלתה הישיבה המפוארת, עד שהתמקמה בעיר שנחאי שבסין, שם מצאו בני הישיבה מנוח לכף רגלם, והקימו בה מחדש את היכל הישיבה, שבים לשקוד על תלמודם כמימים ימימה.

אך לא ארכו ימי הטובה. העולם כולו הפך למאכולת אש ענקית, 'מלחמת עולם' - כשמה כן היא, מקיפה את כל היושבים על פני כדור הארץ. היפנים שנלחמו בכוחות הברית נלחמו באותה עת גם בסין שכנתם, והחלו להמטיר על שנחאי הפצצות כבדות ממטוסים רבי עוצמה.

העיר שנחאי - הגדולה ביותר בסין באותם ימים, הפכה למנוקבת ככברה מההפצצות הרבות. מדי יום ביומו פרצו לשטח האווירי של סין מאות מטוסים יפניים, והשליכו מאות טונות של חומר נפץ על כל הנראה תחתיהם. הפחד והאימה שלטו ברחובות שנחאי, עיר התעשייה והמסחר שותקה כליל...

בני ישיבת מיר, שנמלטו לשנחאי מתוך פחד ואימה, גילו כי הרעה רודפת אחריהם. גם במקום מושבם החדש לא שקט, מדי יום ביומו הם עדים להפצצות כבדות, שרק בנס מדלגות על בנין הישיבה, אך מי יודע עד מתי. בישיבה החל דיון סוער, תלמידים רבים צידדו שיש להימלט לאזור כפרי הררי, כדי להצליח לשמר את הישיבה ואת בניה - תלמידיה.

ההתלבטות היתה קשה. מחד גיסא, בני הישיבה כבר נמלטו על נפשם פעם אחת, הם חשים חלשים מדי מכדי לצאת למסע בריחה נוסף. עד שהישיבה הצליחה להתמקם ולהיבנות מחדש - שוב לברוח אל הלא נודע? מאידך גיסא - הלא המצב הנוכחי הוא בגדר 'פיקוח נפש', הפצצות מוטלות מכל עבר מסביב, רק בנס בניין הישיבה לא נפגע עדיין. הלא זו העת לקום ולברוח ממקום

לאחר ההחלטה האמיצה, שררה סערה בקרב בני הישיבה. האימה היתה מוחשית, הפחד אכל בכל לב, אך בכל זאת - בני הישיבה החליטו להאמין באמונה תמימה בדברי המשגיח, ונותרו רגועים ושלווים, בטוחים כי לא יאונה להם כל רע.

והחלטה זו של המשגיח, שנראתה אז כתלושה מהמציאות - להישאר בעיר מופצצת ומאויימת במקום לברוח למקום מבטחים - הוכיחה את עצמה. ההיצמדות להוראת המשגיח התבררה כנכונה, כשהזמן חלף ושנחאי וסביבותיה - כולל ההרים והכפרים הופצצו כל העת, ורק בבנין הישיבה לא נפגע איש. עד לתום המלחמה הוסיפה הישיבה להתנהל בשנחאי, ומה שמגן עליה - זו אותה הבטחה אלוקית שחשף רבי יחזקאל בדבריו החוצבים...

וסיפור זה, שהובא כאן מספר הזיכרון לרבי יחזקאל, כי מי שצמוד להוראות מוריו ורבותיו, זוכה לחיים אחרים, רגועים ושלווים. מי שדבק בהנחיות אותן הוא מקבל, ומיישם אותן אחת לאחת - זוכה להינצל, זוכה לשרוד. מי שלא מפקפק, מי שלא מהרהר, מי שמציית באופן מוחלט - מגלה כי זו הדרך הטובה והמשתלמת ביותר.

הבה נאמץ את הדרך הזו, את מסלול החיים הזה. לא תמיד אנו מבינים הכל, לפעמים ההוראות נראות מנותקות מהמציאות חלילה. אך תמיד תמיד - בסופו של דבר הוראת גדולי התורה היא הנכונה והצודקת ביותר, הנחיותיהם הברורות הן המובילות את כולנו לחיי אושר ושלווה!

"בני ישיבת מיר, שנמלטו לשנחאי מתוך פחד ואימה, גילו כי הרעה רודפת אחריהם..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב אשר קובלסקי כנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

קבעת עיתים לתורה?

נפתחה ספגרת ליסודי ערב עבור בוגרי ישיבות העסלים לפתחתם דינוק חפרים ובאווירה פיזודת

ימים א' - ה' בישיבת 'אור דוד' רחוב המכבים 108 בני ברק (ליד קניון אילון)

לפרטים נוספים חייגו: 050-415-90-59

הלכות ומנהגים הרב רועי גנון

הלכות חודש אלול

מתי הכי טוב לומר סליחות? האם יש סגולה מיוחדת לחודש אלול?

מנהג הספרדים ועדות המזרח לקום באשמורת הבוקר ולומר סליחות מיום ראש חודש אלול עד יום הכיפורים, ויום ראש חודש עצמו אין לומר סליחות.

הטעם שמתחילים מראש חודש אלול סליחות, משום שמסורת בידינו שמשה רבנו אחרי חטא העגל עלה לשמים להביא את לוחות הברית השניות בראש חודש אלול וירד עם הלוחות ביום הכיפורים, וכל הארבעים יום התפלל לה' יתברך שימחל על עוון העגל וביום הכיפורים ה' יתברך אמר למשה רבנו "סלחתי כדברך", ולכן כל הארבעים יום הם ימי רחמים ורצון לכל עם ישראל וביום כיפור שה' יתברך הודיע שמחל לעם ישראל נקבע ליום מחילה וסליחה לכל העוונות והחטאים שלנו.

דורשי רשומות דרשו "אלול" ראשי תיבות "אני לדודי ודודי לי", וכן על הפסוק "ומל' ה' אלוהיך את לבבך ואת לבבך זרעך".

נוהגים שהכותב מכתב לחברו בחודש אלול כותב בתחילת המכתב "לשנה טובה תכתבו ותחתמו".

סגולה לתשובה

בזמן רבנו האריז"ל הקדוש בא אליו רבי משה אלשיך (שמכונה "האלשיך הקדוש" וכתב פירוש על חמישה חומשי תורה ועל המגילות) וסיפר לו שיצא לו בן לתרבות רעה ואמר לו האריז"ל הקדוש שיתפלל עליו בתפילת שמונה עשרה בברכת "השיבנו אבינו לתורתך" שיחזור בתשובה שלמה, ורבי משה אלשיך התפלל עליו ובפתאומיות חזר בנו בתשובה שלמה. ולכן בחודש אלול ובעשרת ימי תשובה נכון מאוד לכוון בתפילת שמונה עשרה בברכת "השיבנו אבינו לתורתך" להזכיר כמה משמותם של אלו שנטו מדרכי ה' ותורתו, ובפרט אם הם קרוביו שיתפלל עליהם מעומק הלב.

אמירת מזמור 'לדוד ה' אורי'

בספר קצה המטה כתב שהאומר "מזמור לדוד ה' אורי וישעי ממי אירא" (תהילים פרק כ"ז) מראש חודש אלול ואילך מובטח לו שיוציא ימיו ושנותיו בטוב ובנעימים, ויצא במשפטו זכאי, ויצא לחיים טובים ולשלום, עד כאן לשונו. ובספר שער תפילה לרבי יעקב רוקח הביא בשם מהר"ח הכהן שכתב בספרו שערי רחמים

שכל האומר "מזמור לדוד ה' אורי וישעי" מראש חודש אלול ועד שמחת תורה אפילו אם נגזרה רעה חס ושלום על האדם, אמירת מזמור זה יכולה לבטל הגזירה, ומבטלים מעליו כל גזירות קשות ורעות, ומעביר מעליו כל המקטרגים והמשטינים, וטוב לאומרו בכל ימות השנה אחר תפילת שחרית, עד כאן לשונו.

אמירת סליחות

הזמן הראוי ביותר לאמירת הסליחות הוא משעת חצות לילה ואילך, אולם אם הציבור אינם יכולים לומר הסליחות אחר חצות לילה יכולים לומר הסליחות גם בשעות בוקר המוקדמות לפני תפילת שחרית, וכן אפשר לומר הסליחות גם לפני תפילת מנחה. אולם לפני חצות לילה אסור לומר הסליחות, ולכן יחיד שנמצא בבית הכנסת שאומרים שם סליחות וי"ג מדות לפני חצות לילה לא יענה איתם ויותר טוב שיצא משם.

מי שקם בבוקר מהשינה ורוצה לומר הסליחות צריך לברך ברכות התורה לפני אמירת הסליחות.

אמירת הסליחות נועדה לעורר את האדם ולבקש סליחה על החטאים שעשה, והאדם יתן אל ליבו שעוד מעט מתקרבים ליום הדין, ולכן יפשפש במעשיו ויחזור בתשובה ויוסיף כמה שיותר מצוות ומעשים טובים, ולכן עיקר אמירת הסליחות צריכה להיות בנחת ובמיתון ובהכנעה יתירה וכמו שכתוב במשלי (פרק יח' פסוק כג') "בתחנונים ידבר רש" (המילה רש פירושו עני, שאין לו כלום) ויבין את מה שמוציא מפיו ויפנים הדברים ללב כמה שיותר.

היחיד שאינו יכול סליחות עם הציבור מותר לו לומר את כל נוסח הסליחות ביחיד, חוץ מהקטעים שאומרים אותם בארמית (כגון דעניי לעניי) משום שרק ציבור יכולים לאומרם, וכן י"ג מידות אין היחיד רשאי לאומרם משום שזה נחשב לדבר שבקדושה וכל דבר שבקדושה (כגון קדיש קדושה וברכו) צריך עשרה אנשים כדי לאומרם, אולם אם היחיד אומר את הי"ג מידות בטעמי התורה מותר מפני שזה נחשב כקורא בתורה.

מי שקם בחצות לילה או באשמורת בוקר לפני עלות השחר, או שנשאר ער והגיע חצות לילה ואין לו זמן לומר גם סליחות וגם "תיקון חצות" עדיף לומר "תיקון חצות" שמעלתו יותר מן הסליחות.

כשאומר י"ג מידות, בתיבות ה' ה' לא יאמר אותם ביחד, אלא יאמר ה' ויפסיק מעט ואז יאמר שוב ה', וימשיך לומר את הי"ג מידות. ובזמן שאומר ה' ה' יכופף את קומתו בשחיה ולא יכרע לגמרי אלא קצת, ואין צריך להרים את העקבים של הרגלים מהקרע (כמו שעושים בקדושה) אלא יישר את רגליו ויאמר הי"ג מידות בכוונה.

רגע חושבים

הרב יוחאי אוהיון

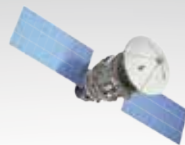

צדיק מקיים

מעשה בשני חסידים שנפגשו. אמר האחד לחבירו: האדמו"ר שלי גדול מאוד 'מתחת לשולחנו הטהור מתגוללים מעשי נסים ומופתים עצומים, מכל רחבי הארץ באים כדי להתברך מפיו. אבי יתומים ואלמנות, פוקד עקרות ומושיע את המטים ליפול. עליו נאמר צדיק גוזר והקב"ה מקיים. שמע רעהו והנהן בראשו, הרבי שלי גדול לא פחות, רק ההיפך, הקב"ה גוזר והוא מקיים. הוא מחפש רק לקיים את רצונו יתברך.

התורה מספרת על יתרו שמגיע אל מחנה ישראל בעקבות שמיעתו "מה שמועה שמע?" שואלים חז"ל, קריעת ים סוף ומלחמת עמלק. ומצד שני כל העמים שמעו "שמעו עמים ירגזון" מדוע אף הם לא באו לחסות בצל השי"ת?

הרב יוחאי אוהיון מרצה באתר ישיבת אור דוד להרצאות נוספות כנסו לאתרנו

"המשכילים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד"

(דניאל פרק י"ב פסוק ג')

ערוץ הלוויין דר וסוהרת . לוויין יוטלסאט 7A. תדר 12529 . S.R . 01480 . H

מרן הרשל"צ הרב **יצחק יוסף** שליט"א

בכל מוצאי שבת
בשעה 21:30

הרה"ג

יאיר גלור

שליט"א

בכל יום חמישי
בשעה 22:15

הרה"ג

יאיר אלבו

שליט"א

בכל יום חמישי
בשעה 21:00

הרה"ג

דניאל זר

שליט"א

בכל יום רביעי
בשעה 22:00

ניתן לצפות בדרשתו השבועית של הרה"ג **דניאל זר** שליט"א באתרנו Rabenu.com

הרה"ג

אייל עמרמי

שליט"א

בכל יום שני
בשעה 19:30

הרה"ג המקובל

בניהו שמואלי

שליט"א

בכל יום ראשון
בשעה 21:00